

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У 8819/12
04.09.2015. године
Београд

Управни суд, и то судија Стево Ђурановић, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. Из ..., ..., поднетој против Агенције за лиценцирање стечајних управника, ради поништаја решења IX-34-236/2012-03 од 16.05.2012. године, у предмету дисциплинског поступка против стечајног управника, дана 04.09.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, донетим основом одредбе члана 3а и 3д Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, број 84/04 и 104/09) и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), по предлогу супервизора за покретање дисциплинског поступка, стечајном управнику Б.Б. Из ..., број лиценце ..., изречена је мера јавне опомене због тога што је, обављајући дужност стечајног управника, починила лакшу повреду дужности.

Тужилац је дана 04.07.2012. године, поднео тужбу Управном суду којом је оспорио законитост решења Агенције за лиценцирање стечајних управника број IX-34-236/2012-03 од 16.05.2012. године, због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, неправилне примене материјалног права и битних повреда правила поступка. Предложио је да суд у спору пуне јурисдикције тужбу уважи, оспорено решење поништи и пресудом реши управну ствар, а туженог обавезе да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 25.000,00 динара на име састављања тужбе.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) прописано је да тужилац у управном спору може бити физичко, правно лице или друго лице које сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 4. наведеног Закона, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес (члан 11. став 1.), док је одредбом става 2. истог члана прописано да ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда.

Одредбом члана 3г Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника („Службени гласник РС“, број 84/04 и 104/09), прописано је да супервизор започиње испитивање рада стечајног управника по службеној дужности или по притужби трећег лица (став 1); о извршеном испитивању рада стечајног управника супервизор саставља извештај (у даљем тексту: извештај супервизора) којим констатује да не постоје неправилности у раду стечајног управника, а у случају да утврди постојање неправилности у раду предлаже покретање дисциплинског поступка (став 2); уколико супервизор током испитивања рада стечајног управника утврди постојање неправилности мањег значаја које се могу отклонити, он ће стечајном управнику наложити њихово отклањање у примереном року. Уколико стечајни управник поступи у складу са налогом супервизор ће у извештају констатовати да су утврђене неправилности отклоњене и да нема основа за покретање дисциплинског поступка (став 3); у случају да је у извештају супервизора констатовано да не постоје неправилности у раду стечајног управника, односно да су утврђене неправилности отклоњене у складу са ставом 3. овог члана супервизор доставља извештај управнику и подносиоцу притужбе, уколико је испитивање рада започето по притужби трећег лица (став 4); на извештај супервизора из става 4. овог члана подносилац притужбе има право приговора у року од три дана од дана пријема извештаја (став 5); о приговору из става 5. овог члана одлучује директор Агенције решењем (став 6); решење из става 6. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор (став 7);

Према одредби члана 3д. став 1 истог Закона у случају да је у извештају супервизора утврђено постојање неправилности у раду стечајног управника и предложено покретање дисциплинског поступка, супервизор доставља извештај стечајном управнику и дисциплинском већу, као и подносиоцу притужбе уколико је испитивање започето по притужби трећег лица. Уз извештај супервизора дисциплинском већу достављају се и списи предмета ради спровођења дисциплинског поступка. Ставом 2 истог члана прописано је да дисциплинско веће на основу извештаја из члана 1. овог члана покреће дисциплински поступак против стечајног управника.

У овој правној ствари тужбу је поднело привредно друштво В.В. из ... као подносилац притужбе на рад стечајног управника по којој притужби је смислу чл.3г ст.1 Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника (“Службени гласник РС” бр.84/04 и 104/09) започето испитивање рада стечајног управника Б.Б. Како су извештајем супервизора бр. 26-230172011-03 од 18.01.2012. године констатоване неправилности у раду именованог стечајног управника, то је сагласно члану 3д став 2. истог Закона, Дисциплинско веће на основу тог извештаја и предлога супервизора покренуло предметни дисциплински поступак против именованог стечајног управника и на седници већа одржаној дана 16.05.2012. године донело оспорено решење. Дакле, у конкретном случају дисциплински поступак у коме је донето оспорено решење којим је стечајном управнику изречена дисциплинска мера, покренут је по предлогу супервизора, након што су у спроведеном поступку стручног надзора над радом стечајног управника утврђене неправилности у његовом раду а не по захтеву односно притужби тужиоца на рад стечајног управника.

Са изнетих разлога, подносилац притужбе на рад стечајног управника није активно легитимисан за подношење тужбе за поништај решења Дисциплинског већа

Агенције за лиценцирање стечајних управника којим је стечајном управнику изречена дисциплинска мера, јер се тим решењем не решава се ни о каквом праву или на закону заснованом интересу подносиоца притужбе на рад стечајног управника, будући да је то решење донето у поступку покренутом по предлогу супервизора, након што су у спроведеном поступку стручног надзора над радом стечајног управника утврђене неправилности у његовом раду.

Како се оспореним решењем не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес, у смислу цитиране одредбе члана 11. став 1. Закона о управним споровима, то Суд налази да тужилац није активно легитимисан за подношење тужбе у овом управном спору, па самим тим нису испуњени ни услови за покретање управног спора.

Имајући у виду наведено, Управни суд је применом члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима у вези члана 11. став 1. истог закона, тужбу одбацио одлучивши као у диспозитиву решења.

Како је тужба тужиоца одбачена, то није било услова да суд у смислу одредбе члана 66. и 67. Закона о управним споровима одлучи о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.09.2015. године, 23 У 8819/12

С у д и ј а,
Стево Ђурановић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења може се изјавити
приговор Посебном већу Управног суда
у року од 8 дана од дана пријема овог решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС